

ституцията ще причини неочеквани блага за нашия народъ. Затова тръбва да се радвашъ. Въпросът бѣше да се избере въ Атина представител на нашия народъ. Такива сѫ винаги плодоветъ на атинските родолюбци“.

Гордѣе ли се Селимински съ тия плодове, поженати отъ него и другаритъ му въ Атина, нѣкои критики по-късно ще отрекатъ всѣки здравъ смисълъ и всѣка реална полза за българското племенно осъзнаване отъ тоя актъ на българската колония въ 1843—1844 г. Доста време следъ събитията, за които е дума, Г. С. Раковски, имайки твърде непълна представа за замисленото, позовавайки се само на протоколите на трако-славянската комисия, както ги е получилъ навѣрно въ Атина презъ 1863 г., и повлиянь, може-би, отъ омраза къмъ Селимински, съ когото е ималъ остъръ споръ въ Бѣлградъ, — ще изобличава инициаторите въ неразумно късогледство, ако не и въ изневѣра къмъ българщината. Като говори за това, какъ въ 1821 г. чрезъ Завѣрата гърците искали да възстановятъ византийската империя и да създадатъ една велика Елада, и какъ тѣ, като несполучили тогава, не се отказали и по-късно, не се отказватъ и сега отъ „мечтаните“ си мисли и намѣрения“, той привежда ония протоколи, забелязвайки отначало: „Да би же узнали и дѣломъ тия гръцки напрѣгания нашите читатели, обнародваме тукъ нѣколко си отъ званичните имъ дѣла (актове), кои сѫ вършили въ 1843 г. Читателите виждатъ, какъ явно сѫ действували за претопяването на българите въ мечтайни имъ панелинизъмъ и какъ, за нещастие, наши нѣкои си клетници, заблудени тогава българи, ставали сѫ сами никно слѣпо орждие на това“.

Това тежко обвинение почива, очевидно, на недоразумение. Селимински и другаритъ му нито за моментъ не сѫ били заблудени отъ елиномания и въ никой случай не сѫ действували съзнателно въ полза на гръцките планове. Наопаки и цель и тактика сѫ били насочени противъ прitezанията на гърците и въ изключителна полза на българското възраждане и освобождение. Достатъчно е да приведемъ възгледа, защищаванъ предъ Золотовича тѣкмо по време на трако-славянския комитетъ, за да се види какъ Селимински е тогава въ разгара на елинофобията си и какъ той нѣма да стане сътрудникъ на нѣкакви хитри действия за претапяне на българите